

అభినవసరస్వతి

[మాసపత్రిక]

నాగరఖండ స్వర్ణకారవ్యవహారాది బహుగ్రంథకర్తయగు

జానపతి పట్టాభిరామశాస్త్రిచే

ప్రచురింపఁబడుచున్నది.

గుంటూరు.

సంపుటము { 1941 సం॥ జూన్ నెల 15 వ తేదీ } సంచిక
38 { } 3

విషయములు.

౧. కృతివిమర్శనము
౨. పోతరాజాగారి క్షౌర్యకవ్యయోగాలు
౩. వివాహము
౪. సమావేశనచరిత్ర
౫. ఆంధ్రపత్రికల విషయమై లాపాయంటు
౬. ఆంధ్రయోగవాసిష్ఠము [89-92 పుటలు] మద్యురి సాంబయ్యగారు
౭. గురుచరిత్రము [9.12 పుటలు] సంపాదకుఁడు

చందాన్నిర్ణయము సంవత్సరమునకు

ప్రధానపోషకులకు	రూ 25 0 0	సహాయకులకు	రూ 5 0 0
పోషకులకు	10 0 0	చందాదారులకు	రూ 8 0 0

Printed at the Chandrika Press, Guntur,
and published at Guntur by the Editor, Astavidhani
Janapati Pattabhirama Sastry,
author of Nagarakhanda, Swarnakaravyavaharam
etc., etc.

రాజపోషకులు.

శ్రీమంతు, రాణి అదిలక్ష్మి దేవమ్మ బహదరుగారు,
గద్యాబసంస్థానము.

ప్రధానపోషకులు.

- ౧ శ్రీశ్రీ జగద్గురు నచ్చిదానందాభినవశంకర భారతీస్వాములవారు,
హంపి.
- ౨ శ్రీశ్రీ జగద్గురు, అభినవోద్దండ విద్యాశంకర భారతీ
స్వాములవారు, పుష్పగిరి
- ౩ తంగడ నరసింహారావుగారు, కరణము, మోర్జంపాడు.
- ౪ ఆర్. రామారెడ్డిగారు, దైవముదినె.
- ౫ రాజా నురభి వెంకటరత్నంబ బహదరుగారు,
రాణి, ఆఫ్ జటపోలు, కొల్లాపురము.
- ౬ శ్రీశ్రీ లక్ష్మీనరసింహస్వామివారు, యాదగిరి.
- ౭ రాజా రఘునందనసింగుగారు, నెల్లుట.
- ౮ లింగాల రంగారెడ్డి దేశములుగారు, గణపురము.
- ౯ రామచంద్రారెడ్డి దేశములుగారు, ఇనునూరు.

పోషకులు.

- ౧ జాగర్ల మూడి తుప్పస్వామినాయుడుగారు, కారంచేడు.
- ౨ రాజా శండుకూరు బాలనార్యప్రసాదరావు బహదరు
జమిందారుగారు - దేవిడి
- ౩ తాండ్ర వెంకటకృష్ణారెడ్డి దేశములుగారు, బసవాపురము.

అభినవనరస్వతి

సంపుటము 33	వృషనామసంవత్సరము జ్యేష్ఠమాసము	సంచిక 3
---------------	---------------------------------	---------

— కృతివిమర్శనము —

మహాభారతరహస్యము.

ఇది శిష్టా సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారిచే విరచితము. జయపురసంస్థానాధీశ్వరులును సాహిత్యసమాఖ్యముఖ దిరుదాంచితరులును విద్యత్కృతులును పదాన్యులును నగు శ్రీ విక్రమదేవవర్మగారికి గృతియీ బడినది. పెండ్లాల శ్రీబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు వ్రాసిన మహాభారతచరిత్రపై నిది విమర్శనము. అమృతాభారతచరిత్ర పండితులకే కాక పామరులకును బలంపడగని పాపపుష్కలతో బరిపూరితము. అద్దాని ననేకులు విమర్శించి యున్నారు. అం దీమహాభారతరహస్యముగూడ నొకటి. సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు సంపూర్ణసంఘసంస్కరణ ప్రియులు; సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు యత్నించిన సంస్కరణ ప్రియులు. పాండవగిజమూది బహుభాగములు వారిపృష్టికి బ్రక్షిప్తములుగా, ద్రౌపదీ వస్త్రావహరణాది స్వల్పభాగములు వీరిదృష్టికి బ్రక్షిప్తములు. కాంగ్రెసులీడరు. గాంధీగారి శిష్యుడు. ఆట్టిసంస్కరణవరమైన యాశములు వదలినను నీవిమర్శనములో గ్రహించదగిన విషయము లేన్నియో యున్నవి. గ్రంథము చాల బాగుగానున్నది. అందువలన నవి యభివసరనస్వతి పాఠకు లవశ్యముగా నవగతముచేసికొనదగినవని యన్యుదభిప్రాయము. కనుక నాయాయీప్రకరణములలోని యాయాయీభాగము లావశ్యక మైనంతవఱకు నపుడపు డభినవనరస్వతి వెల్లడింప వేడ్కపడుచున్నది. చూడుడు.

సంస్కరణములు

... ఈ కాలమునందు నవనాగరికులలో గొందఱు మతము మతసిబంధనలు నెంత మాత్రము పనికిరావనియు దేశవిప్లవమునకు రాజకీయవిప్లవమునకు గారణము లగుననియుఁ జెప్పుచున్నారు. కాని యాయభిప్రాయ మెంతమాత్రము యుక్తమైనది కాదు. మతము మతా చారానుకూలమైన నిబంధనలు లేనిచో నాస్తికత ప్రబలిపోవును. అప్పుడు పురుషకారమునకు దప్ప దైవమునకు దావు లేదు. దైవమునకు దావు లేనిచోటఁ జీరకాలము కాంతి నిలువదు. కాన శాశ్వతమైన ప్రపంచకల్యాణమునకు మతాచారములు ముఖ్యములు... పూర్వపురుషులచేతఁ బూర్తిగా విచారింపఁబడి స్థాపనచేయఁబడిన మతాచారధర్మములకంటె నుత్తమముగా నొక స్థాపించలేరని నానవృత్తము... పూర్వాచారపరులగు పండితుల కాస్త్రములను జక్కఁగాఁ బరిశీలించి... పురాతనవిషయములను బునరుద్ధరించుట కు... దావారణములు చూపింపఁగలరు... ఇక నవనాగరికులలో తమదృష్టికి గోచరమైన ప్రకృతియే పరమేశ్వరుని సర్వస్వప్తిరంగమనియు దానికి వెలఁవల బ్రపంచమే లేదనియుఁ దమ మనస్సున కెంతవఱకేది తోచునో యదియే సిద్ధాంతమనియుఁ దలంచుచుఁ దమ కట్టుచెప్పినవాని నెటువంటివానినైనను దృఢీకరించుచు

సాంప్రదాయసిద్ధాంతములైన వాక్యములం జేస్తుచున్న పూర్వాచారపరులైన వండితుల ...నిందించుచున్నారు. కాస్తములపక్క నీరి కంధకారబంధరముగానున్నది ...భరింపరాని విద్యాక్షేత్రమున కోర్ని కాస్తములం జదివి సాధ్యమైనంతవఱ కనుశ్చితముగా వచ్చుచున్న జాతివిహితమైన యాచారధర్మముల...నిర్వర్తించుచున్న పూర్వాచారపరులను బుద్ధిహీనులని... నిందించుచున్నారు...

ఇట్టిగ్రంథములలోని చాలవంతులు సచాతనధర్మానుకూలములై కనంబడుచున్నయవి. అట్టి మహోపకారభాగములచే నభినవసరస్వతి నలంకరించి పెండ్లాల సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారిచే బిట్టు తిట్టబడిన వ్యాసపాండవాదుల వాస్తవస్వరూపమును వలనైనంతదూరము తెలియబఱుపఁ దలచియుంచినది. శిష్టా సూర్యనారాయణశాస్త్రి గారిందుల కిష్టపడుట కీడ్యమానులు.

— పోతరాజుగారి క్షార్థక ప్రయోగాలు —

(శతావధాని శ్రీ చెల్లపిళ్ల వెంకటశాస్త్రిగారు)

ఉ. ... పిన్న నాటనుండేనిము మాధవుణ్ విస సహించఁడ.

చం. ... ఎఱింగెఱింగి నానలువిది

వీనిలోఁ క్షార్థకసంధి స్పష్టముగాఁ గనఁబడుచున్నది. ఇక్కడే కాదు. మఱి కొన్నిచోట్లనుగూడఁ బోతరాజుగా రిసంధిని జేసియున్నారు. ఈయనయే కాదు. పిల్లలమఱివా రెన్నిచోట్లను జేసియున్నారు. తిక్కన్నగారి యందిచ్చుప్రయోగము నన్యథాగా నిటీవలివారు నమర్చించినారు కాని లేకపోయిన వారును సీసంధి చేసినవారే, పరమాచార్యులు నన్నయభట్టుగారుగూడఁ జేసినవారేయని యెల్లవనులు నెఱింగిం చివుడే యన్న పాఠము నెఱింగించి తగ్గ, అని యెవరో మాటదక్కించుకోకపోయిన మనము చెప్పుకోవచ్చును. అడిదము సూరకవిగారి నాటి కీర్తిబుఁబాటు ౭రగలేదని యతని లక్షణ గ్రంథమువల్ల గోచరించుచున్నది. శ్రీనాథునికంటెఁ బిల్లలమఱి కొంచెము పెద్ద. శ్రీనాథ పోతరాజులు సమకాలీనులు. పిల్లలమఱిగూడ సమకాలీనుడే యనుకోవచ్చు. అప్పటికింకను నీ క్షార్థకసంధివిషయములో నస్తినాస్తివిచికిత్స పుట్టనేలేదు. అప్పటికేకాదు. విజయవిలాసమునాటికిఁ గూడ ననుకోవచ్చును. కనుకనే చేమకూర యిటుమాఁటలు నటుమాఁటిలు వగైరాలు ప్రయోగించుకొన్నాఁడు. పాపము. ఆయిప్రయోగాలలో నెల్ల బూర్తిగా రూపుమాఁబడినది నన్నయ్యగారిచే. ఆయన ప్రయోగించుకొన్నాఁడు. క్షార్థకసంధినిప్పుకొనెడివాఁ డప్పుకవియుఁ గాఁడుకాని యతఁడు మఱియొకదాని కుదాహరించిన పద్యములో నున్నది చూడుఁడు.

తే. దొంగవలెవచ్చి యిచ్చట దొంగిని వ

దేమయా బావగారు! పెద్దామె కోవ

గించినందులకా? బళా! మంచివాఁడ.

చేమనందును ముసలా పెయ్యే నివేళి.

ఇందులోనున్న పెద్దా యకారసంధియనుచు నాక్షేపించెడివా రిప్పు డున్నారు. అప్పుచి కాలాటి సందేహ ముండియుండదు. వివేకి వివేకినిగా నుండవలసినది కాని లోకసామాన్యముగా నాలాగు బ్రయోగించబడినది. మార్గాంతరముచేత సాధింపఁ బడుచో సాధింపఁబడెడిది యనుకొందము. ఏమనందునన్న క్షార్థకసంధికి గతియేమి ? ఇప్తములేనివాఁ డేమియందును ముసలాపెయని దిద్దరాదు ? దిద్దఱు లేదు. ఇక నచ్చు పారఁబాటుపాట పాడవలె. పాపాలకెల్ల ధైరవులు వాండ్రే చాలమందికి గతి. అఁగి చించిన నేమనందును ముసలాపె పాఠములోనున్నంత సుఖ మేమి యందునులో లేదు. అందుచేత నాసంధి పొడకట్టక యట్టె పెట్టియుండవచ్చుననుకొన్నను ననుకోవచ్చును. బుద్ధిపూర్వకముగా నేను నాకవిత్వములో నెక్కడను రీతి వత్సరాల వయస్సుదాఁకఁ గ్షార్థకానికు సంధి చేయనే లేదు. శ్రీ జయపురము మహారాజావారి పద్యాలలోమాత్రము బుద్ధిపూర్వకముగా ముంచెత్తికొని, అనికాఁబోలు రిరీవ సత్సరములోఁ బ్రయోగించి టిప్పణిలోఁ బిల్లలమట్టి బ్రయోగమాలిక నుదాహరించినాను. అయినను నాక్షేపించెడి వారు మానలేదు. భవతు. తెలియకుండ శ్రీవణానందవలలో నెవ్వరుగందురో, మాఱియు నెవ్వరుమిందురో, ఏమనందురోయని పడ్డది. దీని సిప్పుడు దిద్దియున్నారో యేమో ? దానినిజూచివ్రాసెడివ్రాత యిది కాదు. నాజీవితకాలములోనే నాకవిత్వము, కవి త్వముమాత్రమే కాదు, నావంశచరిత్ర నాకళాప్రపూర్ణవిరుదపాపిష్ఠిలోనైన వన్నియుఁ దారుమారుగా మార్చివేయుచున్నారు కొందఱు. దీనినిగూర్చి గోడేబోఁ గొంచెము వ్రాసినాను. నా యనమర్థత్వమునుబట్టి యితరులు పూర్తిపురిద్దుటవల్ల నానారీతులను మాఱిపాపుచున్నది. కొన్నిచోట్ల ననిన, త త్తథాస్తామ్.

అనఁజలసంటికా, తెలుఁగవే వగయిరా స్థలములలోఁ దప్ప నీక్షార్థకసంధి చాల సుఖముగానుండెడి స్థలములు కొన్నియున్నవి. ఏమనందు సుఖముగానుండెడిస్థలమే. ఇకను దీనినిగూర్చి వ్రాయవలె. వెనుక నేమిపదమున్నప్పుడే గాని యందము కనఁబడి యెడిసి గాని యదిలేకపోయిన డాకురేకు పోయిన యద్దములా నుండఁగలదు. అందు చేతఁ గేవల మనందునో బాగుండదు. ఈస్థూలసూక్ష్మ లెఱిగి దీనిని వాడుకోవచ్చును. ఇప్పుడు దిద్దిన దిద్దుఁబాట్లవల్లఁగాని లేకపోయిన దీనికి నన్న మామల సచ్చుతి పూర్తిగా నున్నది. అహోబలఁడుకూడఁ గొంచెము మెత్తఁడి సుముఖముగాఁ గొన్నిమాటలు వ్రాసియున్నాఁడు. నేను బుద్ధిపూర్వకముగా వ్రాసినదియుఁ బ్రవాహతః పడ్డదియు నుదాహరించుచు యున్నాను. ఇక నేను జేయవలసిన కేసనట్టుపోల్చినను నిందించిన దానిఁ గనఁబఱచి మఱొకవిషయ మందుకొందును.

ఎఱుగుం డేనొనరింపకొ, అని జయంతిలో మధ్యమపురుషబహువచనముగాఁ బ్రయోగించుకొన్నాను. అచ్చువారుకూడ నెఱుగుం డేనొనరింపననియే ముద్రించి నారు. అక్షేపకుఁ ? దాని నెఱుగుం డేనొనరింపనని దిద్ది ఎఱిగి, ఉండి, ఏను, అని విడఁదీసి యొకటికాదు, రెండుక్షార్థకసంధు లనుచుఁ బ్రయోగించినారు. చిత్తగించి నారా ? నే నెంతలోకువగా నున్నానో యాక్షేపవలకు ? దానితోపాటే డిల్లికిడిల్లి

వినకొలేదొకా దేశికుల్, వృధగదా వెంకన్నునకొ నవ్వుటల్, అన్నపద్యములొనున్న వెంకన్నునకొ, అన్నది వెంకన్నునకొ వెంకకొ ననుకొ, అని విడదీసి చదువుకొవలసినదని నేను బీకలొ మొట్టొక్కొన్న పుటికిని దాని ననాదరించి యతి పొయినది, రక్షతేకు కట్టుకొవలసినదని కాసింబినారు. ఇదంతయు నాలొంతువే కాని యావలివారి ప్రమాదము కాదని భావించుచున్నాను. ఎక్కడను యతియుం బోకుండను బాసయుం బోకుండను గవిత్వముచెప్పంగలనంటకాని యేమియు నవసరములేనిచోట్లగూడ నాక్షేపించిననే కాని సంఖ్యాపూర్తి కాదనెడి తాత్పర్యముతో నాక్షేపకు లిన్నివిధములఁ బరిశ్రమ చేయు చున్నారని లొకానకుం చెప్పుటకే నే నీ కొంచెము వ్రాయవలసివచ్చినది. ఇంకొకప్రయోగమునుగూర్చి వ్రాసెదను.

పెంపుదీపింపఁ దన్ను నుతింపుచుండ. ఇక్కడ నుతింపుచు నన్నది ప్రాససాహిత్యములొ నున్నది. కొండలు నుతింపుచుఁ దన్ను నుతింపుచు నుండదని వాదించెదరు. దీనినిగూర్చి స్వర్ణలక్షణసారసంగ్రహములొం జూడవలసినదని వదలిపెట్టెదను. నడుచు ధాతు ప్రేరణరూపము నడుపుననియే కాని నడిపించు నుండదనియు నీకొనము, నీకొనరము ఈరూపద్వయము లేదనియు సంఖ్యాపూరణమునకు శంకించెడి ప్రాశస్త్య పూర్తిగా ను పేక్షించిననే తప్ప నీవ్యాసము లేలనట్లు లేదు. నడిపించులు భారతములొ డెన్నెవడకొండు. అక్షేపకుల రచనలొ ? తొంద్రైవదకొండు. కొనము కొనరము లప్పుకవీయములొనే కాక శ. ర. నిఘంటులొం గూడఁ గలవు. ఇంక నందచందములను నది వ్యాకర్తలచే నుదాహరింపఁ బడి మహాకవులచేఁ బ్రయోగింపఁబడి యున్నపుటికిని దానిని మొదటఁ గాదని ప్రమాదపడి యాప్రమాదము నవరించుకొనటకు గుఱ్ఱగాడిదలన్నది స్వకపోలకల్పితముచేసి యిదిగూడ సాధువేనా యనెడి శంక. నన్నయ్య భారతములొం గద్యోక్తమునకుఁ గద్రువయని తత్సమరూపము వ్రాసినాఁడు. దానినిబట్టి వ్యాకర్తలు దానికొన మొక సూత్రమును బెట్టికొన్నారు. దానిమాదిరిని వధూశబ్దమునకుఁగూడ వధువ యని చేసుకొనెదమనిన వద్దనేది యెవఁడు ? అలాగే యందచందములనెడిదానినిబట్టి గుఱ్ఱగాడిదలు ప్రయోగించుకొనుచో మాయభ్రంతరము లేదనియే నమాధానము. ఈలాటిదే రాముఁడునుటకొ రాష్ట్రనెడిది ప్రయోగించి తద్ధ్వారమునఁ బ్రశ్నించుటయుం దత్సమశబ్ద గతమైన యుకారానకుం గోటులు కొట్టు తప్ప నితరులు లొకముచేసి యెవరుప్రయోగించినారో చూపికాని యాప్రశ్న యడుగుట కధికారమే లేదనియు విన్నవించవలసి వచ్చినదని చింతించెదను. నే నెక్కడను వాడినట్లు జ్ఞాపకము లేదు. నడిపించును గూర్చి వ్రాయుదు స్వవిషయము కొంత ప్రసక్తానుప్రసక్తముగా జ్ఞప్తికి దగిలి వ్రాసి నానే కాని యిది భాగవతప్రయోగాలకు సంబంధించినది కాదు.

ఎందుకును గొంతని ప్రశ్న నెత్తుకొనిన గ్రంథము మఱియుం బెరిగెడిని. అందు చేత నాలాటివి శంకించఁబడ్డవి దీనిలొం గాకపోయినను నిరంతర్యమైనను గొన్ని యున్న ను వాని నుపేక్షించెదను. మరుని జూపుదుగాదె క్రమకృమంబునకొ. ఇది దశమము లొదే. గోపిక లనెడి మాట. సోయైనబుద్ధితో నన్వయించుకొనిన నిబ్బందిలేదు కాని

లేకపోయిన గొంచె మట్టిలమనుట కవకాశము లేకపోలేదు. జరిగా నన్నట్లుగా
 పద్ధతిని సర్వత్రా ప్రచురిస్తే యాడవాండ్రో నోటినుండియు మగవాండ్రో నోటినుండియు
 జిన్నలనోటినుండియు బెద్దలనోటినుండియు బండిలను నోటినుండియు బామరుల నోటి
 నుండియు నిరాశూటముగా వాడబడిన వాడబడుచున్న వాడబడబోవుచున్న మను
 గుడుపుపదముకూడ నట్టిలమని బాబితా పూరించెడి యీకాలములో నట్టిలము కాని
 దేది ? మరునిజాపునన్నచోట నేదో మనస్సులో బెట్టుకొని యామాపుధాతువులో
 నన్నయిచుకొనుటయో లేకపోయిననా కరుణజ్ఞమున కసలున్న ముఖ్యార్థమును జెప్పక
 లక్ష్యార్థమును జెప్పుటయో చేసిన దప్పు నట్టిలము రాదు. మనుగుడుపులో నాలాటి
 లక్ష్యార్థము చెప్పకుండ మను, మన్ను (మృత్తిక) కుడిపియనెడి ముఖ్యార్థమునే చెప్పి
 తప్పుటభిప్రాయమును గల్పించినందుకు సంతసింపవలసియే యున్నది కాని యాపద్ధతిని
 బ్రతివానికూతురి పెండ్లి యనంతరమును నల్లని మనుగుడుపునిమిత్తము తీసికొనివచ్చుట
 మానుకోవలెనేమో ? ఈశంకించెడివారికి భూభుజాలు (రాజులు)లో భుజపాలనాధ్యవ
 సారయో రనెడి ధాతువుమాట తెలియదు. తెలిసిన సిదోష మక్కడమాత్రము తగులదా ?
 అందుచేత బెండ్లిండ్లనుచు నల్లుండ్రనుచు వాండ్రను బెండ్లిజరిగిన కొత్తలో లాంఛన
 ముగాఁ దీసికొనివచ్చుటయనుచు నుండినన్ని సాల్పిమనుగుడుపుపదము భాషలోనుంచి
 లోలోంపబడదు. కూతుండ్రతోపాటు నల్లుండ్రతోపాటు సీపద ముండెడిదే.
 వాండ్రకు మన్నే కుడుకుసిండు, దాని కామెదించెడి వాండ్రేయని సమాధానము.
 ఈయిద్దరి యనిన నల్లుండ్రతోడను కూతుండ్రతోడను నుండెడి సంబంధమున్న వాండ్రో
 కేలాగును దప్పుదు. అదిలేని కేవల శుద్ధ లింగీ లింగండు గృహస్థులకూడ సీపదమును
 వదలిపెట్టిన చెప్పవచ్చు. బ్రతివాదుల యవయవార్థము సరియైనది కాకపోయినను నభ్యు
 పగమ్యవాదమును బురస్కరించుకొని దానికే సమ్మతించుచు జనుత్కరించుచున్నాను.

“మను” అనిన మన్నుగదా ! మంచిది, అలాగే యెప్పుకొని సమన్వయింకము.
 అల్లుండ్రో కత్తవారుపెట్టెడి పిండిపంటలలో మృద్వికారముగాని పేనైనను నుండగలవా ?
 ఉండవు. కనుక వాచారంభణం వికారో నామధేయం, మృత్తికేత్యేవ సత్కమనెడి
 యుపనిషద్వాక్యము ననుసరించిన యీ యస్తవ్యస్తపు శుశంకనుకూడ సంగీకరించిన
 వచ్చెడి చిక్కేమిటో ? ముఖ్యముగా నిఘంటుకార్యస్థానమువారి నాలాటించవలసినదని
 యెవడు. వారు మనుగుడుపుపదముదొక నింకను నిఘంటువు రచించియుండురేమో కాని
 ప్రచురించినట్లు లేదు. అందులో వా రీపదమున కవయవార్థమునుచు వాగ్నిడెయెడల
 నిదికూడఁ బరిగ్రహింతురనియెడి సమ్మతముతో నింతగా వ్రాసినాను. కొన్నిటి కవయ
 వార్థా లున్నట్లు కనబడుటయే కాని చెప్పవలసిన ప్రసక్తి యుండదు. ప్రసిద్ధాదిశబ్దము
 లాలాటిచే ప్రస్తుతపు మనుగుడుపుకూడ నాలాటిదే యేమో ? లేదా ? సంస్కృతము
 లోనుండెడి మనుశబ్దము కాక తెలుగులో వివాహమునకు నిన్నుకాతులలో వాడబడెడి
 వసురనెడి శబ్ద మున్నది. బహుశః మనుగుడుపులో నుండెడిది యీబావలే కావలె.
 ఇది సరియైన యూహయే యగుచో వివాహనకు సంబంధించిన విందని దాని పరినిష్ఠితా

ర్థము కావలసివచ్చెడిని. భవతు. ఈలాటి వెన్నియర్థములు చెప్పినను బూర్వపక్షకర్త చెప్పెడి మన్నెక్కడికిఁ బోగలదు ? అది యాశ్చర్యించియే యుండెడినిగా ! పూర్వపక్ష మనుచుఁ జేయుట చేతనే యగుచో నది యాత్మ కనుకూలించెడిదిగాను సెరికి వ్యతిరేకించెడిదిగాను నుండునట్టలోచించి చేసిన దానినిగూర్చి కొంచెమైనను నాలోచించవలసివచ్చెడిని.

ఈలాటివి పూర్వపక్షములు కాఁగలవా ? సుప్రసిద్ధపండితగోష్ఠివల్లఁగాని యట్టి యజ్ఞానాలు పోవు. అందుకే కవికిఁ బండితమండలిపరిశ్రావ యుండవలెనన్నాఁడు జయదేవుఁడు. కాండకి పండితమండలిపరిచయః ఇక్కడఁ బరిచయశబ్దమునకు శుశ్రూషయే కాని యేబజాటులోనో యేగుచున్న పండితులను జూచి యేమాటలో మాటలాడుకొనుట కాదని వాఘానించుచు మనుగుడ్పుపదమునకు నిఘంటుకార్యప్రవర్తకులలో శిరోమణులు కనుక భీజయంతిపంతులుగారు వారిని నా సమన్వయ మెట్లున్నదని ప్రశ్నించుచు మఱియొకప్రశ్నిలోకి దిగుచు మరల దానినిగుఱించియే రెండుమాటలు వ్రాసెదను.

మనుగుడుప్రపదము నిర్వృప్తమే యైనను దానిలోనుంచి వట్టిని దీసికొనివచ్చుటవగ యిరా ప్రయత్నమునకు ఫలమేమి ? ప్రయోజన మవధిశ్య నమందోషి ప్రవర్తకేదా యనిన వినుఁడు. లోకోత్తరమైన పేరుప్రతిష్ఠలతో నిండియుండుటయే కాక విద్యాపయోవుద్ధత్వము కలిగియుండుటయే కాక మహావైశ్యర్యసంపత్తితోఁ దులఁదూఁగియుండుటయే కాక యెవరెన్ని తిట్లుతిట్టినను మాటుచెప్పుటకుఁగాని లేకమును గలిగించుకొనని యాదార్యముకల యొకానొక యుత్తమపురుషుఁడు న్యాయదూరమైన తన పాండిత్యాన కనుకూలించలేదనెడి కారణముచేత నాయనను దూషించుటయే దీనికి ఫలితము. దూషించెదరు సరే. దూషణలేకుండ మృదువుగా వ్రాయుట యభ్యాసములేక దూషించెదరు సరే. అందుకుఁ జింతలేదు. ఇతరు లెంతో జాగ్రత్తగా వ్రాసినదానిలోనుంచి తమకు దూషణయున్నది, నన్నీకయన్నాఁడనుచు వ్రాయుటకు వెనుదింగురే, ఇచెక్కడిపాపము? వైవమనుచు నొకఁ డున్నాఁడని వ్రాసెడి వ్రాతయేనా యది? ఆత్మకృత్స్వర్వభూతాని. అందుకుఁజేసిన ప్రయత్న మింకను జాల నున్నది. ఆభాగమంతయు సుదాహరించినఁ గాల వ్రాయవలె. దీనివల్ల నాత్మకు యశస్సురాఁగలదని దూషకుల యాశయమని వేరే వ్రాయవలసియుండదు. కాని యది వట్టి భ్రాంతి కాదనుకొనెడి వధులని మన కంటెను బాగుగాఁ దిట్టఁగలవాం డుండెదరు, వారలకొ గట్టిగ పేపి తిట్టుఁడనఁగాఁద గదో, తమకేటి కీశమతో, అని నానలహా. ఈలాటివే యశస్సునిచ్చెడియెడల నిష్కళంక యశోమూర్తులు లోకములో నరుదుగా నుండవలసిరాదు. ఎక్కడఁబట్టిన నక్కడే యుండియుండుర. దీని నొకపద్యముతో గానముచేసెదను.

మ. యశమార్జించుటకోసమే సకల మీయత్నంబు. నిక్కంబు. తా
దృశు లీలాటిప్రయత్నముల్ సలిపిన క్లెందేనిముఖ విందుమే?
పశువాక్కో యశమన్న ? కట్టిగొని పప్పుచ్చప్ప చొచ్చోయనా
వశమై ముందడుగేయునే ? భయమె యవ్యామాక్షికిం దిట్లనా ?

—♦ వివాహము ♦—

(కీ॥ శే॥ కస్తూరి శివశంకరకవిగారు)

సృష్టిలోని జంతుజాలములో మానవులకు విశేషసత్త్వానమున్నది. కనుక వారు సర్వదా ధర్మబద్ధులు కావలయున్నారు. మానవధర్మములలో ముఖ్యమయినది వివాహము. ఈధర్మమే మానవులకు బలపక్షిమృగాదులతో వేరుచేయుచున్నది ... అవి నియమములేక తమజాతిలో నెప్పటి కేమి తటస్థించిన నద్దానితో సంగమించి పెంటనే విడిపోవుచుండును మానవులు నట్లే సంగతులయ్యెదరేని వారికిని వీరికిని భేద మేమున్నది? కావున మానవుల స్త్రీపుంసంగత్యమునకు స్థిరనియమ మవసరమయినది. విశేషేణ పహసం వివాహాః స్థిరపహసమనుట. అట్లు స్థిరనియమమే లేకున్న మానవజీవితము సుఖఃకర్మప సితము గాక ... అటుమూడగును. మానవజీవితము సర్వదా మమత్వముమీఁద నాధార పడియున్నది. ఆమమకారసూత్రబంధము సృష్టిచమత్కారమే ... మానవులు ... ధర్మ బద్ధులై ... నచో భార్య భర్త బిడ్డ వస్తువు వాహనము ... సర్వము మమత్వముగలిగి ... సుస్పష్టమయి నిబద్ధమై యుండును. ... నియమమే లేకున్న నేవస్తు వెవ్వరిదో... సంఘము పశుతుల్యమగును. కావున ... వివాహము ... తోచినట్లుల్లెఱ జేయఁదగినది గాక మిక్కిలి విచారణీయము... చిరకాలానుగతమయి జనుల మనస్సులలో లగ్నమయి ప్రేమపాతీయమున యాచారములను మార్చి క్రొత్తలోపను నడిపించఁబూనుట యొంతకష్టమో యందలు సెఱింగినవిషయమే. అట్టి కష్టనిష్ఠురతలకైన నోర్చి సర్వమును దలక్రిందుచేసి పూర్వాచారమును మార్చి నూతనాచారమును కెలకొల్పినపు డాపూర్వాచారమునం దేయేబాధలు కలవని చెప్పబడుచున్నవో యవి నశించి యీనూతనమార్గము నందుఁ దగినంత లాభము కనఁబడవలెను. అట్లు లాభములేనపుడుకాని విశేషించి నష్టము కూడఁ గనఁబడనపుడుకాని దానిని మార్చి నీనిని బెట్టుటకన్న నవివేకముండదు. కావున మనలో నిదివఱకు జరుగుచున్న వివాహపద్ధతులయందుఁగల నష్టాలెవ్వయో వానిని మార్చి యిప్పుడు చేయవలసిన నూతనపద్ధతులును వానియందుఁగల లాభములును నెవ్వయో తెలిసికోవలసియున్నది.

... బ్రాహ్మణశైశ్వాదులలో నిదివఱకుఁ గన్య రజస్వలకాకపూర్వము తలి దండ్రిలు నన్న మున్నగు పెద్దవారి యిష్టముననుసరించి పెండ్లి చేయఁబడుచున్నది. అట్లు చేయుట యనర్థకరమనియు రజస్వలయైన తరువాత నామెయిష్టము ననుసరించి స్వయం పరఃకర్థుని వివాహము జరిగించవలెననియు నిష్పత్తిసంస్కారవాదుల వాదము. పూర్వకర్థుని వలనఁగలుగు నష్టము లీక్రిందిరీతి నెంచఁబడుచున్నవి.

(1) విద్యాకృషికి భంగముకలుగుచున్నది.

(2) పథావరుల కన్యోన్యమును దేవులుకలుగని యజ్ఞానదశలోఁ దదితరులచే వివాహము జరిగించఁబడుచుండుటవలన జ్ఞానమువచ్చిన తరువాత వారికి మనసులు కలియక యామరణము నెడమొగముపెడమొగములతోఁ గాఁపురము చేయవలసినప్పు చున్నది ... ఇత్యాదులు.

ర(జోదర్మన)పూర్వవివాహములవలన నీబాధలు కలుగుచుండుట నిక్కమే యగు నేని పరవివాహములు చేయుటచే నీలాపములు నశించునని వేల చెప్పనక్కఱలేదు. ఉభయపక్షములయందలి గుణదోషములు నిష్పక్షపాతదృష్టితో విమర్శింపవలెను.

(1) విద్యాకృషికి భంగముకలుగుచున్నది యనుటకు గూర్చి

వివాహము ర(జోదర్మనమునకు) పూర్వమందు జరిగినను దంపతులు పరమండే కలియుచున్నారకనుక నట్లు వారు కలిసి కాపురముచేయు ... వఱకును ... విద్యా కృషికిఁగాదుకదా; మఱియొందుకును నష్టిలేదు. రజస్వలయగునాఁడలఁ జదువఁగలిగినంత విద్య స్త్రీలకు ... చాలును. ఎంతవఱకును గృహభారవాహినులే కాని తదితరభారము వారికి లేదు. కావున నట్టి గృహకార్యనిర్వాహనులకు 10, 11 సం॥ లభాపునఁ జదువు కొన్న ప్రియమరీవిద్య చాలును. అంతకన్న నదనమైన విద్య వారికిఁ జెప్పించుటవలన నెట్టియుపయోగమును లేదు సరేకదా, విశేషించి ... గృహకార్యములయందు దానినత యుఁ బైవిషయములయందు దాని క్రియఁ గలిగి...పురుషులతోపాటు బహుముఖగామిను లయి యింటిపనులందుండుటయందు దిచ్ఛయింపదు. వైవాహికము లొకరును నింటివ్యాపారము లొకరును నిర్వహించుకొనుట దంపతీధర్మమైయున్నది. అట్టియెడల నింటికట్టున నొక్కరును నుండకపోవుట తటస్థించి యందుచే సంసారసుఖము లేకపోవుట కలుగును ... కావున స్త్రీలకు విద్యయే మితవాంఛనీయమయి...(రజోదర్మన)పూర్వవివాహమువలన శాంతమాత్రము నష్టిగలుగదు.

ప్రశ్న. ఇందువలనఁ బురుషులకయినను విద్యాభంగ మగుచున్నదా లేదా ?

ఉ. పురుషులవిద్య మిప్పుడు ప్రిస్తావనీయము కాదు. స్త్రీలనుగూర్చియే వివాహముర(జోదర్మన)పూర్వమందు యుక్తమా పరమందు యుక్తమా యను చర్చ నర్హత్ర విరంబడుచున్నదికాని పురుషులనుగూర్చి లేదు. వారి కట్టిహద్దును లేదు. వారు విద్యాకృషి పూర్తియైనతరువాతనే పెండ్లిచేసికొనవచ్చును.

ప్రశ్న. ర(జోదర్మన)నంతరవివాహము లంగీకరింపఁబడనియెడలఁ బైనఁజెప్పిన యంశము సరిపడదు...అథనుపక్షము 25సం॥ములకుఁ గాని పురుషులకు విద్యాకృషి పూర్తికాదు. అప్పు డాతఁడు వివాహముచేసికొనుటకు రజస్వలమైన కన్య లుండనవచ్చును పయనుకలియని 10సం॥ములలోపు కన్యనుమాత్రమే పెండ్లిచేసికొనవలసివచ్చును. ఇట్లు దంపతుల కింత వయోభేదము యుక్తముగానుండుటలేదు...10పిండపిల్లలకే వివాహము చేయవలసినయెడల విద్యపూర్తియైన 25పిండపరున కిచ్చుట యననుకూలముగానుండును గనుక నథనుపక్షము 16పిండపరునకైన నీయవలసియుండును. ఇంకను జాట్టుజాట్టుఁ గొలిచి 10పిండపిల్లలు 12పిండపరునకే యాయవలెననుచున్నారు. అంతట రెండుసం॥లకే షడు వీడేటి కాపురమునకై సిద్ధమగును. అందుచే విద్యాకృషికి భంగమగుచుండలేదా?

ఉ. పురుషుడు 25సం॥ల వయసువచ్చిన విద్యాకృషి పూర్తిచేసికొన్నతరువాతఁ జిన్నపిల్లను పెండ్లిచేసికొన్నచో నాపిల్ల త్వరగాఁ గాపురమునకు రాదని తోచినయెడల

నప్పటికి గాంధీపురమునకు రాండగిన పిల్ల నంతకులావలనే పెండ్లిచేసికొవలెను. తన యిరువదవయేట 10, 11 ఏండ్లపిల్లలు పెండ్లిచేసికొను నేని యీలాభములుండవు. అంతకన్నఁ దక్కువవయోధేదము మిక్కిలి యననుకూలము... జుట్టుజుట్టుఁ గొలిచి చిలుకగోరంకులకువలె పెండ్లిచేయుచున్నారే కాని యందువలనఁగలుగుచున్న మహానర్థముల నెవరును గమనించుటలేదు. 16 ఏండ్లయినను నిండకమునుపే భార్య కాంపురమునకు వచ్చుటయు భర్త యప్పటికింకను బాల్యవిచేష్టితములయందే యాసక్తుడై యాండి భార్యయందుండవలసిన ప్రేమమోహదులు లేకపోవుటయే కాక యింకను విశేషించి తన యాటపిల్లల యందువలె నాపిల్లయందు మాటిమాటికి గలహాభావమే యుదయింప “అమ్మా యీలాంటి ముండ నన్నే బాగు గిల్లుచున్నదో చూడవే” అని తల్లితో భిర్యాదుచేయునంతటి ముగ్ధస్థితిలో నుండును లోకములో నత్రయాచువిడ్డలకుఁ గోడలన్నచో శత్రుభావము తప్పనిసరియగుటచే వా రిపిల్లలు నోరెఱుంగని యజ్ఞానదశలో నానాహింసలును బెట్టుచుండఁగా దాని యోగక్షేమములను బాలించఁదగిన భర్తకూడ నజ్ఞానియై వారితోడనే కూడి తనకు మాన ప్రాణములర్పించి తన ప్రాణమునకుఁ బ్రాణమై వచ్చిన భార్యను గర్భశత్రువురాలనిగా భావించి లంజముండ నింకను గొట్టుఁడని వారికి వఱింత ప్రాప్త్యాపముకలగించునపుడాపిల్ల యనన్య యెట్లుండునో యూహించుటకు బుద్ధిమంతులకే విడిచిపెట్టుచున్నాఁడను. ఈబాలదంపతుల పడకిండ్లు... క్రిందవేసి యామ్ముబరబరధ్వనులనెడు భోకారవములతోడను బుభూతుపుంభములుగ పీచుపై దబదబ వేయు చఱపులనెడు తాటిపండ్ల చప్పుళ్ళతోడను నలికింపమున జ్యోతులవలెనగు నేత్రముల ఝగ్గుఝగ్గునెడు మెఱుపులతోడను... రోదనధ్వనులను నుఱుములతోడను గన్నీటిధారలనెడు వర్షములతోడను ..వర్షాకాలదుర్ది నమువలె సిధతనమై యనునదనసదృశమై యుండును. కావున భార్య కాంపురమునకునెట్ల నప్పటికి భర్తకుఁ గొంతయయినను లోకానుభవముగలిగి 25 సం॥లవయస్సయినను గలిగి యుండవలెను. అధమవక్షము 20 సం॥లయినను నుండకున్న నాపిల్ల కంతకన్న నరకలోకము మఱియెచ్చటను నుండదు. కావున 10, 11 సం॥ల కన్యను రహారమి 20 ఏండ్ల కన్నఁ దక్కువవయసుగల వరునకిచ్చుట క్షేమముగాదు. అట్లు 20 ఏండ్లవయస కిచ్చినచో మఱి రెండుమూడేండ్లనాటికి బిల్ల కాంపురమునకువచ్చునప్పటికి బిల్లవాడు విద్యాకృషి ముగింపుచేయునకల మహాస్వమయియుండును. 25 ఏండ్లు దాటకుండనే యుద్యోగ మూఁబ్రావేశించవలసిన విధియున్నదికనుక నాలాపుగానే విద్య ముగించవలసియుండును గనుక నట్లు ముగించి యుద్యోగములోఁ బ్రవేశించునమయమునకే భార్యయు నక్కఱకు వచ్చి యుక్తముగానుండును. ఇంక విద్యకు భంగ మెట్లుకలుగును? అదికాక యనుభవమునుబట్టి చూచినచో నిప్పుడి బియ్యబియ్య పరిక్షలు పాఠ్యగ్రంథున్నవా రందఱును వివాహములుకానివారేనా? వారి కేలవిద్యాభంగము కలుగలేదు? మఱియు, భార్యలు కాంపురమునకువచ్చిన తరువాతఁగూడ గొప్పగొప్పపరిక్షలు పాఠ్యగ్రంథునవా రనేకులు కలరు. కావున ర(జోదర్శనపూ)ర్వవివాహములవలన స్త్రీలకుఁగాని వారిమూలమునఁ బురుషులకుఁగాని విద్యాకృషికి భంగముకలుగుననుట చెల్లదు.

(2) వధూవరు లన్యోన్యము పరించుకొనఁజాలని యజ్ఞానదశలో నితరులచే వివాహము చేయఁబడుచుండుటచే దరువాత మనసులు కలియక యామరణము నెడ మొగము పెడమొగములతోఁ గాఁపురముచేయవలసివచ్చుచున్నది. ర(జోఁగర్హనా)నంత రము స్వయంవరపద్ధతి నైనచో నెప్పుడు నెట్టి పారపాచ్చెములు నుండక ఊరసరన్యాయ మునఁ గాఁపురముచేయుదురనుటచుగూర్చి

ఈప్రశ్న మిగుల నశాఁశచితమయినది. సహజమయిన విమర్శనశక్తిలేని గతాను గతికు లిట్టిసంగతులు చెప్పుచుండురు. ఇప్పటి నికృష్టకాలములో స్వయంవరమన నేమి ? వధూవరు లన్యోన్యమును బెండ్లిగాఁడు పరించుకొన్నారనునంతమాత్రమున వారిమనసుల కెప్పుడును వికారములు కలుగవా ? అప్పటివేషభాషలను జూచుకొని యొకరినొకరు వలచినారే యనుడు. అది యెల్లకాలమును నిలుచునా ? దంపకు లెల్లకాలమును నను రాగబద్ధులయి యుండుటకు వారి యోగ్యతయు వారు కాఁపురముచేయుచున్నములలో దైవానుగ్రహముచే గలిగిన వారి యొకమత్యమును గారణములుగాని రెండవది యెద్దియు వారి యనురాగగ్రంథిని నిలువఁజాలదు. వలపు చంచలమయినది. అది రూపమునుబట్టియే కలుగుట బహుశః సహజముగనుక రూపవిశేషము కనఁబడినపుడు దానికిఁ జాంచల్యము కలుగుట విధాయకము. కన్యా చరియ లే రూపం ...

ఈస్వయంవరవివాహములవలన జీవితకాల మంతయుఁ బ్రేమలుకలిగియుండుట సర్వాబద్ధమునుటకు మనవా రెవ్వరియూచారము నాదర్శముగాఁగొని యిట్లు చేయవలెనను చున్నారో యాపాశ్చాత్యవివాహములే దృష్టాంతము. వారిలో వధూవరు లన్యోన్యమును పరించుకొనుటయే యాచారము. తాత్కాలికపరణమే కాక కొంతకాల ముభయములును యభేచ్ఛముగాఁ గలిసి విహరించి వర్ణవిధముల ... చూచుకొని మఱియుఁ బెండ్లిగాఁ దురు. అట్టి వారిలోఁగూడ ననేకులు కొలదికాలములోనే ... వివాహవిమోచనములు చేసికొనుచుందురు. దినదినము నచ్చటి కోర్టులలో వివాహవిమోచనపు టర్జీలు వందల కొలది దాఖలగుచుండునట. ఒకప్పు డొక దొరసాని తనమఁగఁడు తన యంగీకారము పుచ్చుకొనకుండ ముద్దుఁబెట్టుకొన్నాడని వివాహము రద్దుచేసికొన్నదట. ఆస్వయంవరణ బల మచ్చట నేమయినది ? ... పరించిన పురుషునికన్న మఱి యెట్టియిందునిగాని చందునిగాని తృణపాియునిఁగాఁజూచునట్టి జీతేంద్రియత్వమును ... తన్ను నిలుపునఁ జేయుచున్నను నోర్చుకొని యాతరియం జెట్టిత్రోధమును బూచనట్టి ధర్మబద్ధతయు నిత్యాది గుణములున్నప్పుడుకదా స్వయంవరణమందలి యుపయోగము ! ఆధర్మము లేపురాణముల యందో విని సంతసించవలసినవే కాని యిప్పు డెచ్చటనైనఁ గలవా ? లేనపుఁ డొక నా పద్ధతివలన ఫలమేమి ? ఓరపాగఁ జుట్టుకొన్న వానిఁ జూచి యిప్పుడు పరించిన మిటారి యింకొకప్పుడు కోఱమీసపు శృంగారశేషియనిజూచి యేల యూటలుఁబరకుండును ? కావున రూపలోలుపవైన వలపు రూపవిశేషదర్శనమందుఁ జలించకమానదనట నిర్వివాదము.

ప్రేమబద్ధమైయుండుటకు వరణమే వ్రధానముకాద. యోగ్యత ... ఆట్లుకలియ జేసి యెసందర్భమున నేమాత్రపు టభిప్రాయభేదమువచ్చినను ... తక్షణములో విడి యాకు లందుకొందురు. ఎక్కడిస్వయంవరములు ? ఎక్కడివలపులు ? ... స్వయంవర

మనగా నొకరేర్వుచినట్లు కాక స్వయముగా పరించుటయని యర్థమగును గాని యెన్నడును నాతనితో ద్వేషించగూడదనికాని రెండవవాని నపేక్షించగూడదనికాని యం దెచ్చుటకు నర్థములేదు. కావున నుత్తరోత్తరాభిలాషచే నెంతమందిని పరించుచున్నను నది యెల్ల స్వయంపరణమే యగుచుండును. తప్పేమి? కావున వివాహమునకుఁబూర్వ మందలి యెల్లవలనఁ దరువాతఁగలుగవలసిన యైకమత్యమున కించుకంతయు లాభము లేదు. ఆ యెల్ల తాత్కాలిక కేషభాషలపై నాధారపడియుండుచుగాని ... తక్కినగుణ విశేషములకు బరిక్షించుకొనుట కవకాశ మియ్యదు. గుణగణములనుబట్టికాని యచంచల దృఢానురాగము కుదురదు. ...

ప్రశ్న॥ పూర్వము స్వయంపరవివాహములు జరుగలేదా? ఆదాంపత్యములు దృఢానురాగబద్ధములయి కావ్యతక్కియును సంపాదించలేదా?

ఉ. పూర్వపుత్రాంతములఁ బోల్చుకొనుటకన్న నవివేకము వేటొకటిలేదు. అది ధర్మకాలము. ఇది యధర్మకాలము. అప్పుడయినను స్వయంపరవివాహములు జనసామాన్యమున బాహుళ్యముగాలేవు. తొలియులలో మాత్రము సకృత్తుగా జరిగినట్లు కనఁబడుచున్నది. ఆవధూవరులు వారివారి గుణములు లోకములో బహుముఖములఁ బ్రకాశింపఁగా విని యనన్యచింతనలయి పరించుకొనెడివారు. ధృఢబద్ధులయిన మహాగుణవంతులు కావున నెట్టియసృష్టులయందైనను నొకరినొకరువిడువక యొకప్రాణముగా మెలఁగెడువారు. దమయంతి నలని గుణములకు విని యాతని పరించినతరువాతఁ ద్రిలోకాధిపతియైన దేవేంద్రునిగూడఁ దృణమువలెఁ బరిత్యజించినది. ఇప్పుటి లోకహూరమొక్క లట్లు చేయుదురా? గిరజాల గీర్వాణరావుగారి నిపుడు పరించిన గూడకట్టుల కుందరదన కాసింగుల కామేశ్వరరావుగారిని జూచి యంతలోనే ముచ్చటకడును. సత్యవంతుని సావిత్రి మనసా పరించిన తరువాత సతఁ డాయుర్విహీనుడని తెలిసినను దనకట్టు విడిచినదికాదు. ఇప్పుటి గుడ్డిగచ్చకాయ లటు చేయఁగలరా? తాను పరించినతరువాతఁ బెండ్లికొడుకున కెప్పుడైనను గొంచెము దగ్గు చచ్చుచుండుట తెలియఁగానే హత్తెరీ వీడు నాకు వల దింకొని జూడుఁడని యప్పుడే లోకీసివేయును.

కావునఁ బర్యవసాన మేమన నయోగ్యులగువారు స్వయముగా పరించుకొన్నను నేనందర్భముననో యొకరిమాట యొకరికి సచ్చక నీవుశుభవనిన నీవుశుభవని మూడునాల్గవట్టపగిటిలోఁ గోలివలెఁ గాట్లాడుకొనక మానరు. ఇందుకుఁ బాశ్చాత్యస్వయంపర దాంపత్యములే దృష్టాంతము గాక మనలోఁగూడ నిప్పుడిప్పు డీస్వయంపరదృఢిని వివాహమాడి కొలఁదికాలములోనే రసాభాసమయినవి...

— సమావేశ సప్రశంస —

శేషగం సమావేశనే జడతి యని యాపస్తంబసూక్తిము. పాణిగ్రహణముఁ జేసికొనిన వధూవరులు వివాహాదినప్రథమి నాలుగుదినములు వివాహాదిత్యధర్మముల ననుష్ఠించితం చతుర్థ్యా మపరరాత్ర్యా మను సూత్రప్రకారము నాలవదినముయొక్క యపరరాత్రియందు శేషహోమము సమాప్తిపఱచి యాపిమ్ముట సారోహారమునెడి యనువాకము

జపించుట సమావేశసము. ఇటుల లోకములో శిష్టాచారము. ఇటు లుండఁగా శేష హోమానంతరము ఋతుసమావేశనే యని చెప్పియుండుటవల్ల వహువరు లారోహణకు మను ననువాకము నప్పుడు పఠించి సహశయనముఁజేసి మైథునక్రియ జరపవలయునని కొందఱు చెప్పుచున్నారు. వివాహమధ్యకాలమందుఁగాని యంతఃసందుఁగాని యాస్త్రి ఋతుమలిమైనపక్షమందుఁ బ్రగమా ర్థపదినప్రభృతి నాలవదినమందు గర్భాధానసంస్కార ముఁ జేయుపక్షమందు దప్పు డారోహణయమనెడి యనువాకము పఠించి పిమ్మట విష్ణుర్యోనిమనెడి మంత్రముచే నభిమంత్రించి మైథునక్రియ జరపవలయునని మఱికొందఱు చెప్పుచున్నారు. శేషహోమాంతమందు సమావేశసము సహశయనము మైథునక్రియ జరపవలయునని సూత్రమందుఁ జెప్పలేదు. శేషహోమాంతమందు మైథునక్రియ జరపవలయునని చెప్పినపక్షమందు వివాహ స్వప్నవర్తాయా యని యష్టమసంవత్సరమందు వివాహము విధించియుండఁగా నవృతుమతీసంభోగము సంప్రాప్తమగును. అవృతుమతీ సంభోగము పాతిత్యమునకు హేతుభూతమని శాస్త్రము నిందించియున్నది.

శ్లో. పా గ్రీజోదర్శనా తృప్తిం నేయా, ద్దత్వా పత త్యథః,
వ్యర్థకారణ శుక్లస్య భూణహత్యా మవాప్నుయాత్.

(అశ్వలాయనః)

అప్రాధాం కన్యకాం విప్రీ యథే త్కామాతురో రహః

తస్యైవ నరకే వాసః, కానీనస్యై తదుద్భవః, (హేమాద్రిః)

అసంస్కృతాం పుష్పహీనాం కన్యకాం యో ద్విజాధమః

రంతుమిచ్ఛతి పాపాత్మా నరకం యాతి దారుణః(మార్కండేయః)

ఇత్యాదివచనము లవృతుమతీస్త్రీతోనునవివ హితకన్యకతోను సంభోగముచేయుట కారవాదినరకకారణమని విధించుచున్నది.

శ్లో. ఋతుకాలాభిగామీ స్యా, తస్య చింతిరత స్సదా,

పర్యమ ప్రివ్రజే వై నాం త ద్వతో రతికామ్యయా (మనః)

కావున వివాహానంతరము ప్రగమార్థము సంభవించిన పిదప యథోక్తముగా నగ్నిస్థాపనాదులు నవగ్రహమఖాదలు జరిపి యారాత్రి సులగ్నము నిర్ణయించి బ్రహ్మణాశీర్వాచనములు పొంది విష్ణుర్యోనిమంత్రమును బఠించి యావైన స్వభార్యయైన స్త్రీతో సంభోగించుట గర్భాధానమని మొదటిసంస్కారముగా విధింపఁబడియున్నది. ఇటులజరిపిన ను పుత్రుండు జనించునని శాస్త్రము.

శ్లో. విష్ణుర్యోనిం జపే త్సూక్తం యోనిం స్పృష్ట్యా త్రిభి ర్వ్రతీ,

గర్భాధానం తతః కుర్యా, త్పుపుత్రో జాయతే భువం,

ఇటుల మోదశసంస్కారములలో ప్రథమముగా విధించియున్న గర్భాధాన ములొంతపట్టగా జరిపినపక్షమందు బ్రాయశ్చిత్తము విధించియున్నది. అలగ్నబలముచే గర్భోత్పత్తియయినపక్షమందుఁ బుంసవనము చేసికొనవలెను. సంస్కారము లేకుండనే గర్భా

ధాన మైయున్నచో ద దకరణప్రాయశ్చిత్తము చేసికొని పిమ్మట బుంసపనము జరిపించి
వలయునని శాస్త్రనిర్ణయము. ఇట్లు గర్భాధానసంస్కారము పృథక్కుగానిధించియుండు
నపు డన్యతుమతీభాగము వివాహోక్తమందు జరిపించవలయుననుట యెంతటిసాహసకృ
త్యము? ఎంతటిపాతకము? శ్రుతిస్మృతిశిష్టాచార మిహవరములకు రెంటికి నవిరుద్ధమై వి
షయము కలిలో నింకను గర్భలయందు శ్రద్ధ చేపబ్రహ్మణులయందు భక్తి కనబడుచు
న్నది. మన పూర్వులు ఋతుమతీవివాహాన్యతుమతీసంభోగాదు లాచరింపలేదు. పరు
లకు బోధింపలేదు. వారంతటి సమర్థులకారా? పరలోకభీతి కలవారు. ఇవి నదాచార
ముగానుండుపక్షమందు వారెందు కనుష్ఠించియుండరు? కావున ననాచారమని మానినారు.
నిబంధనకారలు కృతత్రేతాద్వారయంగములందువలె లోకులు ధర్మనుష్ఠింపజాలరని
కనిపెట్టిమే కలిగియుండు దనేకధర్మములు నిషేధించిరి. నిషేధించినవి పోను లోకులను
దరింపజేయుటకు జుచ్చికామాధవీయాచి నిబంధనకారులు బహుసూక్ష్మముగా ధర్మపా
ర్థము జూపియున్నారు. అట్టిధర్మములను బండితోత్తములు కనిపెట్టి చెప్పుచున్నారు.
కొందఱు శాస్త్రాధిప్రాయ మొకత్రోవనుండ మఱియొకత్రోవగా జెప్పుచున్నారు. కొందఱు
శాస్త్రాధిప్రాయము గ్రహించియు బొట్టసిమిత్తమై మఱియొకవిధముగా లయలుపఱచెదరు.
ఒకవేళ సరిగా జెప్పినను లోకులనుష్ఠించుటదుస్సరము. మంచి తెలివితోగూడినజన్మములభిం
చియుండియునంసారదుఃఖసారమందు మగ్నులై పృథాకాలయాసనము జేయుచున్నారు.

శ్లో. ప్రాతర్ద్యూతప్రసంగేన మథ్యాహ్నా స్త్రీప్రసంగః

రాత్రో చోరప్రసంగేన కాలో యాతి దినేదినే.

కాలత్రయమందుఁగాని యొకకాలమందుఁగాని చరమునకు సాధనమైన మంచికా
లక్షణము జరుపుట జ్ఞానముతోగూడిన జన్మము మనకు లభించినదానికి సార్థకము.

శ్లో. భూతానాం ప్రాణిన శ్చేష్టాః, ప్రాణినాం మతిజీవినః,
మతిమత్సు సరా శ్చేష్టాః సరేషు బ్రాహ్మణా స్సృతాః,
బ్రాహ్మణేషుచ విద్వాంసః, విద్వత్సు కృతబుద్ధయః,
కృతబుద్ధిషు కర్తారః, కర్తృషు బ్రహ్మవాసినః,

ఇట్లు బ్రాహ్మణ్యము నుహాప్రశస్తముగా మన్నాదులచే జెప్పబడుచున్నది.
జన్మిరీకరణ ధర్మిరీకరణ మంతయు బ్రాహ్మణుల ప్రభావమని స్మృతికర్తలు చెప్పు
చున్నారు. కావున బ్రాహ్మణు లెన్నివిధములైన కష్టములు సంభవించినను నెన్నివిధము
లైన విఘ్నములు సంభవించినను ధర్మమార్గములో బోలుట ధర్మానుష్ఠానము తప్పక
చేయింప జన్మసాధ్యము. మేమునకును శాస్త్రమునకును శిష్టాచారమునకును విరోధము
లేకుండను సిహమం దపయశస్సు కెడము లేకుండను మంచి లోకాంతరములకుఁగాని
ప్రెమ్మబడవడిఁ గాని భంగము లేకుండను ధర్మముగా నడుచుకొనవలయును.

శ్లో. శృతిం పశ్యంతి మునయః, స్మరంతిచ తథా స్మృతిం,
తస్మా త్ప్రమాణ ముభయం, ప్రమాణైః ప్రమితం భువి,

ధర్మం చిజ్ఞాసమానానాం ప్రమాణం ప్రథమం శ్రుతిః,
ద్వితీయం ధర్మశాస్త్రంతు, తృతీయం లోకసంగ్రహః

(అనుకాసనికము)

శ్రుతిస్మృతిలి విప్రాణాం చతుషీ ద్వే వినిర్మితే,
కాణ స్త త్రైకయా హీనః, ద్వాభ్యా మంధః ప్రకీర్తితః,
అధీత్య చతురో వేదాః సషడంగపడకృ మాః
స్మృతిహీనా నశోభంతే చంద్రహీనేవ శర్వరీ.

ధర్మానుష్ఠానశత్పురులుగానుండు మహాత్ములకు శ్రుతియు స్మృతియు రెండు సేత్రములు. ఇందులో నొకటి తెలిసియుండి యొకటి తెలియకయుండిన నొకసేత్రము లుపైమైనవాడు కావున వేదము శాస్త్రము నధ్యయనముచేసిన విశేషము. అథవా శ్రుతి తెలిసినను దెలియకయుండినను స్మృతివల్ల సకలధర్మములు దెలిసికొనవలయును.

శ్లో. మన్వాదయః ప్రయోక్తారో ధర్మశాస్త్రస్య కీర్తితాః,
తత్ప్రేము క్త ప్రయోక్తారో గృహ్యకారాశ్చ మంత్రితః,

వేదమందు సకలధర్మములు సూక్ష్మముగాఁ దెలియఁజేయఁబడియున్నవి. దాని తాత్పర్యమును విస్తారముగా మన్వాదులు తెలియఁజేసియున్నారు. దాని ననుసరించి యాపస్తంబాదులు ప్రయోగసౌలభ్యముకొఱకు సూత్రములు చెప్పియున్నారు. కావున శ్రుతి స్మృతి లోకాచార శిష్టాచార దేశాచార కులూచారముల కన్నిటికిని విరోధము లేకుండ ధర్మానుష్ఠాన మాచరించవలయును. దురాచార మనుష్ఠించినవారికి వ్యాధులవల్ల నుపద్రవము లెల్లప్పుటికిని దుఃఖానుభవమును నల్పాయువును విధింపఁబడియున్నది.

శ్లో. యస్మిన్దేశే య ఆచారః పారంపర్యక్రమాగతః
వర్ణానాం సాంతరాళానాం సదాచార స్స ఉచ్యతే,
అనారోగ్య మనాయుష్య మపవర్త్య మతిభోజనం
అపుణ్యం లోకవిద్విష్టం తస్మా త్త త్పరివర్జయేత్ (మనుః)
అస్సర్వం లోకవిద్విష్టం ధర్మమ ప్యాచరే న్నతు(యాజ్ఞవల్క్యః)

ఏయదేశములం దేయవర్తములకును నేయ యాశ్రమములకును మన్వాదులచే విధింపఁబడియున్నది యాయాదేశములకు సదాచారము. అట్టియాచారమునకు విరోధ ముగా నడుచుకొనఁగూడదు. కులకృమాగతముగా వచ్చుచుండునదికూడ ధర్మమని చెప్పఁ బడియున్నది.

శ్లో. యేచాస్య పితరో యాతా యేన యాతాః పితామహాః
తేన యాయా, త్సతాంమార్గః, తేన గచ్ఛ న్నదుష్యతి (మనుః)

అధర్మమార్గముగా మనమునడుచుచు గడ్డముసంభవించునపు డీశ్వరుని నిందించిన ఫలమేమి? శ్లో. అవశ్య మనుభోక్తవ్యం కృతంకర్త శుభాశుభమని శాస్త్రమందు నిర్ణయించి యీశ్వరుండు తాను దప్పించుకొన్నాడు. శ్లో. హనద్భిః క్రియతే కర్త రుదద్భిరనుభూయతే యను శాస్త్ర ప్రకారము మన మధర్మపరాయణులముగా నుండుటవల్ల నలవియువును నయశస్సుకు స్థానభూతుల మగుచున్నారము.

శ్లో. అధర్మకృత్యా లోకానా మల్పమాయు ర్భవిష్యతి,
పరమాయు శ్శతం త్వేకం మచుష్యాణాం కలౌ స్మృతం,
అశీతికాశ్చ విద్యంతే, కేచి త్సప్తతికా నరాః.
నాపి జీవంతివై కేచి త్తథా వర్షాణి వింశతిః,
గర్భస్థాశ్చ మ్రియంత్యేతే, తథా జాతా మ్రియంతిచ,
(పురాణసారః)

హేజనాః! కిం నపశ్యధ్య మాయుషోర్ధంతు నిద్రయా
హృతంచ, భోజనాద్యైశ్చ కీయదాయు స్సమాహృతం,
కీయదాయు ర్బాల్యభావాత్, నృధత్వాచ్చ కీయధృతం,
కీయ ద్విషయభోగైశ్చ, కదా ధర్మా కిరిష్యధ?
బాలభావేన బాధ్యంతే, నఘటే తాచ్యుతార్చనం,
వయస్యేవచ ధర్మానై కురుధ్య మనహంకృతాః,
మా వినశ్యథ సంసారగర్తమగ్నా వృథా జనాః!
వపు రిన్యాశనిలయ, మాపదాం పరమం పదం,
శరీరం రోగనిలయం, మల్లాద్యైః పరిదూషితం,
కిమన్తం శాశ్వతధిమా పాపం కుర్వంతి సర్వదా?
అసారభూతే సంసారే నానాదుఃఖసమన్వితే
విశ్వాసో మాత్ర కర్తవ్యో, నిశ్చితం నాశమేష్యథ,
మాతుర్గర్భా ద్విని హ్రాంతో యథా జంతు స్తథైవహి
మృత్యున క్రమతో బాధం, తస్మా ధర్మపరోభవ,

(బృహన్నారదీయః)

ఇత్యాది పురాణములయం దిట్టి మహాకలిలోఁ గూడఁ దరించుట కుపాయము చూపియున్నారు కావున సద్ధర్మానుష్ఠానము చేయుచు గృతార్థులు కావలయును.

శ్లో. వేదోపితం స్వకం కర్మ నిత్యం కుర్యా దతంద్రితః,
తదికుర్వన్ యథాశక్తి ప్రాప్నోతి పరమాంగతిం (మనుః)

వి. సి. యల్.

—♦ ఆంక్షపత్రికలవిషయమైన లాసాయంటు ♦—

[టం. నాయనకాస్త్రిగారు, జిల్లాకోర్టుజడ్జరు, గుంటూరు, 29-6-1927 ఆం. వా. జ.]

బ్రాహ్మణులలో... స్త్రీగాని పురుషుడుగాని యగమ్యుగమనముచేసినను వ్యభిచరించినను... తినగూడని పదార్థములను భక్షించినను... బ్రాహ్మణుల సదాచారము మానివేసి దురాచార్యుడైనను బ్రాహ్మణులు మానినను సమావాస్యకర్షణములు మానినను సంధ్యావందన బ్రతుకయజ్ఞములు మానినను గోర్తులలో దప్పసాక్ష్యము పలికినను కూసీనేరములు చేసి మరణదండన తప్పించుకొని కొద్దికాలము శిక్ష యనుభవించినను మఱి యేనేరమున కయిన శిక్షయనుభవించి యిట్లుచేరినను... సభవారు బహిష్కరింపవచ్చును... గోర్తులలో శిక్ష విధించియుండిన సాజ్జిమెంటు సాధారణముకొని వేరుగా విచారణచేయ నవసరములేకుండ... తీర్మానించి మతాధిపతులకు రిపోర్టుచేసి యాంక్షపత్రిక తెప్పించవచ్చును. ఇందులో డెఫర్మేష నేమియు లేదు... దావాచెల్లదు. దావారాకుండ... నిందితుడు డిఫెన్సు చేసివాడని బ్రాహ్మణు డెవరైనను సరియే, ఫిర్యాదుచేయవలెను. ఆఫిర్యాదును... సభాపతి బ్రాహ్మణసమావేశము చేసి విచారణకు వాయిదా నిర్ణయించి యావాయిదా కానిందితుని హాజరుకావలసినదిగా రిజిస్టరుక్రమము పంపవలసినది. ఆవిచారణసభకు... బ్రాహ్మణుల దక్కని నెతరకులస్థుల రానియగూడదు... రానిచ్చినయెడల డెఫర్మేషన్ సంభవించును... నిందితుడు హాజరైనచో నేరముసంగతి... చెప్పి... చెప్పెడిసమాధానమును వ్రాసికొని యందులో నాయనను దస్కతుచేయుమన వలెను... సభకు వచ్చినను సరియే, నోటీసు చూచుకొని రాకపోయినను సరియే. అతడు చేసిన తప్పునుగుఱించి సాక్ష్యము విచారించి కై ఫీయతులను సభాపతి వ్రాయవలెను. ఆసాక్ష్యాల నానిందితుడు క్రాసు చేయుట కవకాశ మియనలెను... ఈక్రరసాక్ష్యము కూడ సత్యము కొరకొనిన... విచారించవలెను... తర్వాత... సభలోనుండు బ్రాహ్మణుల... ఆధికసంఖ్యాకుల యభిప్రాయప్రకారము... తీర్మానము చేయవలెను. ఆతీర్మానములో నాసభయం దుండువారందఱును దస్కతు చేయవలెను. చేయనివారికి డేరుటలేదన్నారనికూడ వ్రాయవలెను. ఆ... తీర్మానము... నిందితుని కప్పుడే... సభాపతి చెప్పవలెను... మతాధిపతి కాంక్షపత్రికనిమిక్రము... రిపోర్టుచేయవలెను... వచ్చిన నాయాంక్షపత్రికను నిందితునికి రిజిస్టరుపోస్టుకవరు ద్వారమున... పంపవలెను... కార్డు ద్వారమునం బంపగూడదు... ఈ ప్రకారము జరుపుచో నాంక్షనుగుఱించి సివిల్... క్రిమినల్ చెల్లదు. రాజమండ్రిలో... స్వామిలవా రాంక్షపత్రికను బోంబుకార్డుద్వారమునం బంపినందుకు... మదరాసు హైకోర్టువారు జరిమానా వేసినారు. కవరులో బంపుచో నేరముకాదనికూడ దీర్పు చెప్పినారు. ఆంక్షపెట్టెడి యధికారము కులమువారికి మతాధిపతులకు నున్నదనికూడ దీర్పుచేసినారు... ఆంక్షపత్రిక నెతరకులస్థుల యెదుట బ్రచురపరచిన... నేరము... ఏకులమువా రాకులస్థులను మాత్రము పిలిచి సభచేసి నిందితుడు ఆంక్ష కిర్తించునీ తీర్మానించి... న నేలాటితప్పు లేదు... దోషికానివానిని దోషియయినట్లు సాక్ష్యమునుబట్టి... తీర్మానించినను సభవారికిమాటరాదు. ఈప్రకారము క్రిమముగా విచారణచేయక... నిందితుని దోషియని యాంక్షలో నుంచుచో మాత్రము... డెఫర్మేషన్... కావచ్చును. కనుక నేనువ్రాసిన యంశములను గమనించి... నడదుకొందురుగాక.

క. కందుకములతో నంగణమందున్ బాలకుడు లీల నాడెడుగతి న
 క్కేందువులతోడ నాకసము దీతఁడు కీడసల్పునట్లు వెలుంగున్.

తే. సకలజీవప్రభేదముల్ సమయఁజేయు
 కాలపురుషుండు కల్పాంతకాలమందు
 సర్వభూతాస్థిమాల లాచరణమస్త
 కమును ధరియించి బహువిలాసములఁజూపు.

232

తే. ఈనిరంకుశచరితు నెమ్మేనినుండి
 ప్రళయమందున వెలువడు వాయువులకు
 జ్వలమై రేణురూపమై స్వర్ణశిఖరి
 వై కెగయు భుజవత్ప్రంపుఁ బట్టవోలె.

333

మ. ఇతఁడే రుదుఁ డితఁడే పద్మజఁ డితఁడే విష్ణుఁడున్ వాసవుం
 డితఁడే సావకుఁ డీతఁడే యముఁ డితఁడే కోణపుం డీతఁడే
 యితఁడే సాశి యితఁడే వాయువును విత్తేశుం డితఁడే శివుం
 డితఁడే యై తుది సర్వశూన్యము నితఁడే యాను మానీశ్వరా!

కం. అంబుధి తనయంద యజ
 స్రంబు తరంగముల సృష్టిసలిపి యడఁచుచు
 దంబున నీతఁడు బహుస
 ర్గంబులఁ గల్పించి లయముగావించు వడిన్.

335

కం. వితత మహాకల్పాఖ్య
 క్షితిరహములనుండి పూర్వగీర్వాణసుర
 ప్రతతు లనుపక్వఫలముల
 నితఁ డనిశము రాల్పుచుండు నిధచరితా!

336

ఉ. వేలవభూతజాతములవేరిటి దోమలపిండులోపలన్
 జాలఁగ ఘుంఘుమధ్వనులు సల్పుచునుండఁగ శీర్ణవృంతమై
 రాలెడు పద్మజాండనికరం బనుపండిన మేడిపండ్లకున్.
 గాల ముదుంబరత్వమునఁ గ్రాలుచునున్నది భూసురోత్తమా!

తే. సకలజీవక్రియాప్రియంసహితుఁ డగుచు
 జిత్రభాజ్యోత్స్నచే వికసించియున్న

దృశ్యసత్తాకుముద్వతి తెలివిగనుచుఁ

కాలపురుషుండు మోదంబుగాంచుచుండు.

338

కం. అమితోన్నత మగు నిజదే

హమున కనంతావ్యయాత్మ యనుదృఢపీఠం

బమరిచికొని యీకాలుం

డమలాశయ ! సుస్థిరత్వ మంది వెలుంగుఁ.

339

కం. తనగర్భంబున లీనత గనినయసంఖ్యాకజీవఘనతరసంసా

రనికాయపారభారంబున నితఁడు ప్రతిష్ఠితత్వమున విలసిల్లుఁ.

340

ఉ. ఒక్కెడ నల్లనై తనరుచుండును సంతతకాంతిమంతుడై

యొక్కెడ రాజిల్లు, మఱియు నొక్కెడ రెండును లేకయుండు, నీ

ఫక్కిని బెక్కుభంగుల స్వభావము వ్యక్తముగా నొనర్చుచుఁ

డక్క-రియైన కాలుండు కటా! భవనంబుల మోసగించెడిఁ.

341

ఉ. భేదమునందఁ డెప్పుడు, సుఖంపఁ డొకప్పుడు, నెట్టివారివై

నాదర మింత చూపఁ, దుదయాస్తమయంబు లెటుంగఁ, దెద్ది యశాఁ

గాదనఁ, దేడకేని యరుగం, డెటునుండియు రాఁ, డనాస్థితఁ

బోడిగొనుఁ దనంతఁ దను, బూనఁ డహంకృతి యించుకేనియుఁ.

కం. మునివర ! రే లనుపంకం

బున నొప్పుచు మొగులులేంటఁ బొల్పారు పగ

శృను కెందోవ లనిశంబును

దన రూపనుకొలనియం దితఁడు మొలిపించుఁ.

343

తే. కృపణశేఖరుఁ డీతండు కృష్ణపక్ష

రజనివేరిటి జీర్ణమూర్తని భరించి

మేరుగిరిచుట్టు రాలు తేజోరజంబు

నూడ్చికొని పోగుచేయుచునుండు నెప్పుడు.

344

చం. జగమను జీర్ణసద్మమున సంయమినాయక! కాలపురుషం

డగణితజీవకర్మనిచయాంగుళులఁ రవిపేరిదీప మి

మ్ముగఁ గొని సారెసారెకును మూలలమూలల దేవులాడు, నే

మి గలదో యేడ నంచు మిఠిమీఱిన లౌభ్యమునం జరించుచుఁ.

ఆ. పగళు లనెడి తెప్పపాటులు గల్గిన
సూర్యలోచనమునఁ జూచి చూచి
జగదరణ్యపక్వ దిగధీశఫలముల
మించువేడ్క నారగించు నితఁడు. 346

తే. లోక మనియెడు ప్రియింటిలోనఁ జెదరి
పడిన సజ్జనమణులను వరుస నేటి
భయదకోటర విగుమృత్యువదన మనెడు
బరిణెయం దుంచు నితఁ డతిభద్రముగను. 347

కం. గుణపూరితమై తనరెడు
జనమణిమాలికల నితఁడు సద్భూషలుగాఁ
దనమేనఁ దాల్చి మరలక
దనయంతన త్రొంపివైచుఁ దాపసముఖ్యా! 348

కం. దినహంస లనుసరింపఁగ
ఘనతారాకేసరములఁ గడునొప్పెడు రే
లనుకలువపూలదండలఁ
దన ముంజేకడియముగ నితఁడు ధరించుక 349

తే. జగములనియెడు మేఁకలఁ జంపునట్టి
కటికవాఁ డనఁబరగు నీకాలపురుషుఁ
డాకసంబను సూనగృహంబునందుఁ
బడినయుదుర క్తకణము లెప్పుడును నాకు. 350

ఉ. యోగివరేణ్య! యశావనపయోహహసోముఁడు జీవితాఖ్యపు
న్నాగమహాగ్రకేసరియు నాఁ దనరారెడు కాలనామకుం
డౌ గడిదొంగ పెద్దయనకల్పమునాక సను స్తవస్తువుల
తాఁ గనుమూసి ముచ్చిలు సతంబు నిమేషమునక బ్రవీణతక.
వ. ఈరితిఁ గాలపూరుషుండు. 352

తే. అఖిలభూతౌఘముల మృత్యుముఖమునందు
లీలఁ బడవైచు సంవర్తకేళిదేలి
భావములు లేక భావావభాసక మగు
నాత్మచేతనె రిమియించు నాత్మయందు. 353

తే. ప్రళయమం దిట్లు విశ్రాంతి వడసి మరల
సర్గకాలంబు చనుదెంచ సర్వమునకుఁ
గర్త భోక్తయు సంహర్త స్మర్త యనఁగ
నఖిలభావంబులును దాన యధిగమించు. 354

తే. తన రహస్య మదెట్టివేత్తలకు నెఱుంగ
రాకయుండఁగ సుఖగదుర్భగములైన
రూపములఁ బ్రకటించుచు గోపనంబు
నేయుచు లోకమున విలసిల్లు నితఁడు. 355

వ. దేవా! ఉద్భటవిలాసుండును నిరస్తపకలాపదుండును నచింత్యపరా
క్రముండును నగు నిక్కాలాఖ్యరాజపుత్రుండు జగదరణ్యంబున
ముగ్ధదీనంబులగు భూతమృగంబులతోడ మృగయావిహారంబు
సలుపుచుండునట్టియొడ. 356

కం. భీకరబాడబకలితం
బౌ కల్పమహాద్ధి యీనృపాత్మజునకు సు
శ్రీకర కమలవిలసితం
బౌ కేళాకూలియగుచు నమరు నొకయెడఁగ. 357

తే. ఆమలకటుతిక్తరుచులచే నమరు భూత
ము లనుకమ్మనియూరుగాయలును దుగ్ధ
దధిజలధులును గల జగత్కబళములను
జలిది గుడుచు నితండు వాచంయమేంద్ర! 358

తే. చతురసంచారశాలిని సర్వమాతృ
గణసమన్విత భూతౌఘఘాతీని యగు
చండి యీతనికే బ్రీయసహచరియయి
తిరుగు సంసారకాననాంతరమునందు. 359

కం. రసయుతము లలితక్షైరవ
విసయహాకల్పారజాలవిలసిత మత్కు
ల్లసితమునై యెసలారెడు
వసుధ యితనిచేతిపానపాత్ర మగుఁజూచి. 360

—• స్వీయవాణీ ప్రశంస •—

ఉ. ఆదియతీంద్రుహర్మినుతి కర్ణములై మధురంబులై కడున్
స్వాదువులై చెలంగు మృదువాక్కుసుమంబులు గల్గి ప్రాథమా
నాదు కనత్కవిత్వమును నాకవహీరుహరాజ మింక నా
మోదపరంపరన్ సతతమున్ సుమనస్సుల కిచ్చుఁగావుతన్.

9

సీ. ఆమోదసంయుతంబైన కస్తూరిచే
తగురితి నెయ్యది పొగడబడెడు
సమ్యగామోదమా చందనదుపుచేత
ఎద్ది యెంతయును శ్లాఘింపఁబడెడు
సుందరసామోద మందారములచేత
హితమైన సృతి నెద్ది యెన్నఁబడెడు
సామోదకాశీర సముదాయములచేత

లీలమై నెద్ది లాలింపఁబడెడు
అట్టి దోషోజ్ఞతంబైన యస్మదుక్తి
కరుణమాలిన దుష్కవిగణము బలిమి
వికృతగావించు నక్కటా వితగ మ్లేచ్ఛ
గణము దోషోజ్ఞతంబైన గవనిబోలి.

10

చం. పరుల శ్రమంబు గుర్రెఱిగి వారి మృదూక్తుల ముత్తీయంబుల
ట్లులుత ధరించునట్టి కరుణాభువులుం గల గుర్వి, ఏటి కీ
విరివివిచార? మట్టి రొకవేళ సులభ్యులు గాకయుండినన్
గురుఁడు దయాసముద్రుఁడు. కనుం బ్రమదంబును నాతఁడేనియున్.

సీ. శంకరగురు గుణస్తవము మొదలుపెట్టి
పద్మార్థమున భంగపడిరి కొంద.
అర్థార్థరచననే యక్ష రాల్ తోడక
షటికొంతమందితా ర్విలుగఁబడిరి
తాదృక్స్థితిని సల్పఁ దలకొంటి నిపుడునే
నింతకంటెను మాఘ్య మేమిగలదు ?
మునిమాపువేళ న వివచనీధి మనుచు నా
సంపంబొసంగెడి చందమామ

నట్టె హస్తాంబుజంబునఁ బట్టఁబోవు
మేలి గుఱ్ఱనగూళ్లను మెసపుకొనుచు
జననిచంకను వసియించు చంటిబిడ్డ
సాహసంబున కీడు నాసాహసంబు.

12

ఉ. ఐనను మూఁగవాండ్రఁ గర మాదృతి మంచి ప్రసంగకర్తలం
గా నొనరించుచుం గలశకంధితరంగవిలాససంపదల్
పూని హరించు సద్గురుని భూరికటాక్షము లోలలాడ నా
వైన ఘటింపరాని బటువాంఛితమున్ ఘటియించు టబ్రమే ? 13

ఉ. భూరిగురుస్తవాప్తమగు పుణ్యవిశేషముచే నుదారయై
శారద నృత్యదీశ్వరుని చారుజటాకుటిఁ బూలునట్టి భా
గీరథి నీరపూరముల గీటడఁగించెడి స్వీయవాష్పర్క
నా రసనాగ్రపీఠమున నర్మిలి వర్తిలఁజేయుఁగావుతన్. 14

ఉ. ఎక్కడ నేను ? నీచను. మఱొక్కడ శంకరసచ్చరిత్ర ! మే
నొక్కడనో గడించు యశ మేటికి మాపెద ? రభిలోన న
న్నక్కట ! ఏలముంచెదరటం చెటొ పర్విడు వాక్కుఁ బ్రాజ్ఞు లి
ట్లొక్కరియందు దింపిరి. యతీంద్రుమహాత్మ్యము చిత్రమయ్యెడిన్.

సీ. ఎందలి నుడులు దూక్షై కాక్షరములు న
సారంబులు నిఘంటుశరణములును
జౌణాదికప్రత్యయము లెందుఁ బెక్కులు
క్రాలు నెద్ది యజంతకఠినమగుచు
ఎద్దాని నడకయే హెచ్చుతగ్గుగనుండు
కష్టంపు టల్లకగలది యెద్ది
దూరాన్వయంబులం దోరమై యెయ్యది
దుర్భేద్య యగుచుఁదాఁ దోచుచుండు

అజ్ఞతతి భ్రమించి యర్థంబుదా వర్తి
పఱచు దేని కట్టి పాడులైలి
అస్మదుక్తి కేడ నభ్యాసమానోయం
చధికభయముగలుగు నకట ! నాకు.

16

సీ. వర్ణింపఁబడి భగవత్పాదసంజ్ఞఁడౌ

అల మహేశుం డెందుఁ జెలంగు మిగుల

రహి శాంతిసంజ్ఞికరసమ యెచ్చోటను

తా మొట్టమొదటిదై తనరుచుండు

అక్కడక్కడ దేన నద్భుతశృంగార

కరుణాదిరసములు గలిగియుండు

ఎచట ననాదియై యెరుగునట్టి యవిద్య

పెళ్ళునఁ గూలుతు పెద్దఫలము

అట్టికృతిని రచించుచున్నట్టి దిట్ట

ధన్యుఁ డీకవి. మఱియు సన్మాన్యుఁ డెందు.

ఈకృతింగల సారస్య మెఱిగి తనియు

వారలును ధన్యులగుదురు వసుధలోన.

17

— ♦ దేవతలు కైలాసమునకుఁ బోవుట ♦ —

చం. జగముల మూట సంతతముఁ జాలకృపామతి సంచరించుచున్

మిగిలెడి నారదాఖ్యముని మేదిని కొక్కెడ నేగుదేరఁగా

అగుపడె నాగమోక్తవిధు లాదృతి సల్పుచు వేదబాహ్యమై

నెగడెడి నాల్గవర్ణముల నీచజనవ్రజ. మంతఁ జెచ్చెరన్

18

కం. చుఁ బ్రహ్మకడకుఁ దన్నుని

వినిపించి యుదంతమంత విధుశేఖరుఁ డీ

పనికిఁ బ్రతిక్రియసలిపెడు

వెనుదియక చనుమటంచుఁ బ్రేరేపింపన్.

19

తే. కదలి పురుహితముఖ్యులఁ గలసి యతఁడు

తీవిఁ గైలాసగిరినుండు దేవదేవు

నొగిసమీపించె నుదయాదినిొప్పు చంద్ర

బింబముం బ్రీతిమై సమీపించినటుల.

20

ప. ఇట్లు సమీపించి త తృదాశివముఖపంక్తజంబు నిజాగమనప్రసన్నం

బగుటంజేసి యభిమతార్థసిద్ధి యగుట యూహించి నమస్కరించి

ముకుళితకరమలుండై యిట్లు విన్నవించె.

21

తే ఆర్య ! మామేలుగోరి జనార్దనుండు
మోసపుచ్చుచు బౌద్ధసమూహములను
తాను బుద్ధశరీరంబు దాల్చియుండు
తెల్ల విజ్ఞాతమే భవద్భద్రయమునకు.

22

సీ. అరయంగఁ బూర్వమం దస్మద్ధితార్థంబె
వంచిం చె దైత్యుల వనజనయనుఁ.
దైనను దద్రచితాగమంబులె ప్రబ
లాధారముగఁ గొంచు నధికనియతి
కర్మాదికంబులఁ గడుఁ బ్రతిపాదించు
శాస్త్రంబు నిందింపసాగి మిగుల
వ్యాపించినారు తద్వసుమతీభాగంబు
బహుళదుర్మార్గులై బౌద్ధజనులు
రాత్రిభాగమెల్ల రహి నంధకారంబు
కరము వ్యాప్తమైనతెరువుదోష.
ప్రభుడ వీవె వారి బల్మిమై మాయంప
కమలహితుఁడు గాఢతమమునూడ్కి.

23

తే. బ్రహ్మవిద్వేషులై నిందపాలునేసి
రలఘు వర్ణాశ్రమాచారములనుగూడ.
ప్రభువరా ! తిట్టసాగిరి ప్రబలి శూత్రులు
బ్రతుకు దెరువుగఁ గల్పింపబడియొననుచు.

24

కం. ఒకఁడేని సన్నస్యసింహం
డొకఁడేనియు సంధ్యవార్షఁ డొక్కెడ నేనిక
సకలజనుల్ పాపండుత
సుకముగఁ జేకొనిరి యెంతచోద్యమొ వింటే ?

25

కం. క్రతురూపాక్షరయుగళము
క్షితి వినబడ మూసికొందుఁ డెపులక మనుజుల్.
క్రతువు లిక్కెట్టుల జరుగును ?
క్రతుభుజు లనుమాట యెటులఁగలుగును మాకుక ?

26

- ౧ మెదక్ కిషకరావు దేశములుగారు, నల్లపల్లి.
 ౨ వావిళ్ళ వెంకటేశ్వరశాస్త్రిగారు, చెన్నపట్టణము.
 ౩ తిప్పరాజు కామేశ్వరరావుగారు, కరణము, దుగ్గిరాల.
 ౪ తిరుమలనల్ల్యాక్ చక్రవర్తివరదాచార్యుల అయ్యవార్లంగారు,
 శాతాపురము.

- ౫ రాయచూరి బండేరావుగారు, అయినాపురము.
 ౬ రాజా మంత్రిప్రగడ రాఘవరావుగారు - లింగిరి.
 ౭ చిక్కరాజు మట్టపల్లిరావుగారు - చెలకుర్తి.
 ౮ నాదరగుల్ సంగమేశ్వరరావు దే॥ గారు శ్రీశ్రీ జగద్గురు
 పుష్పగిరి సంస్థానపు పేజంటు.
 ౯ అద్దంకి ... తిరువేంగడతాలదేశికాచార్యులయ్యవార్లంగారు.
 తక్కెళ్ళపాడు.

- ౧౦ మియ్యాపురం రామకృష్ణారావుగారు, కొల్లాపురం.
 ౧౧ మల్లాది నరసింహమూర్తిగారు, స్తీడరు, గురజాల.
 ౧౨ కురికాల వెంకటేశ్వరరావుదేశములుగాగ, పులిగెళ్ళ.
 ౧౩ రాజా మంత్రిప్రగడ వెంకటహనుమంతరావుగారు, లింగిరి.
 ౧౪ జింకా వెంకటసుబ్బారావుగారు, వకీలు, గురజాల.
 ౧౫ వద్దిరాజు సత్యనారాయణరావుదేశపాండ్యాగారు, మేడిపల్లి.
 ౧౬ గొట్టెపర్తి సుబ్బారావుగారు, వకీలు, సింగరేణికాలిసు.
 ౧౭ మారేపల్లి వెంకటకీషకరావు, మాధవరావు దేశములుగార్లు
 కాకర్లపల్లి.

- ౧౮ దంటు లక్ష్మీనరసింహముగారు - సుద్దపల్లి.
 ౧౯ మద్దుల సంబయ్యగారు - పొగాకుకంపె - పగచూరు.
 ౨౦ ముద్దు చంద్రయ్య, మారేపల్లి మారుతిరావు దేశములుగార్లు
 కొత్తపల్లి.

- ౨౧ రాయప్రోలు సుబ్బారావుగారు, ప్రొఫెసర్,
 యూనివర్సిటీ కాలేజి, హైదరాబాదు.
 ౨౨ వెసర వెంకటరెడ్డి దేశములుగారు, పుల్లారెడ్డిపల్లి.
 ౨౩ గడ్డం వెంకటనరసింహరెడ్డి దేశములుగారు, చెలుకుపల్లి.

అభినవసరస్వతి

సంపాదకుడు - నాగరఖండస్వర్ణకారవ్యవహారాది బహుగ్రంథకర్తయగు
జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రి.

ఇది యొకమాసపత్రిక. ఇందు వర్ణాశ్రమధర్మబోధక గ్రంథములును విమర్శనము
అను వ్యాసములును బ్రకటింపబడును. చందా సం॥ 1 కి రు 3-0-0

ఈ కార్యస్థానమున వెలకు దొరకు పుస్తకములు.

1 విరూపాక్షపీఠగురువరంబర	...	0	2	0
2 నీతిగీతలు (సుమతీశతకము, దానిశ్లోకములు)	...	0	2	0
3 వాసంతికాపరిణయ నాటకము	...	0	4	0
4 కరిణీకోద్ధారిణి [ప్రాచీనపృబంధము]	...	0	4	0
5 విశ్వబ్రాహ్మణకృత్ బృఖండనము, బ్రాహ్మణకృత్ బిచారము	...	0	2	0
6 వత్సలనీతిశతకము	...	0	1	0
7 నర్సారావు పేట శతావధానము (తిరుపతివేంకటేశము)	...	0	3	0
8 సంగదోషము	...	0	3	0
9 చక్రశబ్దబిచారము	...	0	2	0
10 పురశ్చరణము	...	0	2	0
11 విగ్రహారాధన ఖండనఖండనము	...	0	4	0
12 స్వర్ణకారవ్యవహారము	...	1	8	0
13 కుడ్డాంధ్రహరిశ్చంద్ర చరిత్రము	...	0	10	0
14 సూతసంహిత (అంధ్రము)	...	2	0	0
15 భారతీయచరిత్రము (విశుపాటి చిదంబరశాస్త్రి)	...	0	4	0
16 ధర్మనిర్ణయము	...	0	4	0
17 అష్టమృత్యుతానివారణఖండనము (మల్లాదిరామకృష్ణవచనములు గారు)	...	8	0	0
18 స్కాండముహాపురాణాంతర్గత నాగరఖండము (౧ సంపుటము)	...	1	0	0
19 టా నాగరఖండము (౨ సంపుటము)	...	1	8	0
20 డిటా నాగరఖండము (౩ సంపుటము)	...	1	8	0
21 డిటా నాగరఖండము (౪ సంపుటము)	...	1	8	0
22 చల్నాటివీరచరిత్ర	...	0	12	0
23 అశోకభాస్కరము	...	0	8	0
24 భాగవతరహస్యములు	...	0	4	0
25 సోమేశ్వరశతకము	...	0	2	0
26 బాలకచర్య (స్వకీయులచరిత్ర)	...	1	8	0

అభినవసరస్వతి కార్యస్థానము, జానపాడు, పిడుగురాళ్లపాపేట,
గుంటూరు జిల్లా.